

[PUPKA *sb f*

N sg pupka.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Dem. od niezaświadczonego u nas „pupa” ‘lalka’ (notuje Sł stp) [pupa, est idolum, quod puellae faciunt ad ludendum cum eo – łątka BartBydg; pupa, pupae – łątka, dziecinne dzieci, łątki Mącz 332a; łątka, dziecinna, lalka – pupa (puppa) Cn]: Pupa puella et puellaris imaguncula. Dzieweczka albo łątka, pupka. Ein popen ader klein tocklein Cervous Inst B5v.

MP